

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

§. III. De saturitate avium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

ficcavi lignum viride, & frondere feci lignum aridum: postquam explicasset de ligno viridi Judæorum & de ligno arido Nationum: addit aliorum expositionem: utrumque, ait, referunt ad Israël, quod primo Adventu humiliatus sit & arefactus, & secundo restituatur in pristinum statum. Tunc, inquit in Ezech. 36. v. 26. auferetur de corde Judaico omnis duritia quæ lapidi comparatur, ut pro lapideo corde sit cor carneum, molle, & tenerum quod Spiritum DEI in se possit recipere.

Et in SS.
Patri-
bus.

S. Augustinus in locum præfatum Ose. 3. in suo de Civit. lib. 18. c. 28. Istos autem carnales Israëlitas, qui nunc nolunt credere in Christum, postea credituros; id est filios eorum, nam utique isti in suum locum moriendo transibunt; idem Propheta testatur dicens: Quoniam diebus multis sedebunt filii Israel sine Rege, sine Principe, sine sacrificio, sine altari, sine sacerdotio, sine manifestationibus. Quis non videat, nunc sic esse Judæos? sed quid adjungat, audiamus: Et postea, inquit,

revertentur filii Israel, & inquirent Dominum Deum suum; & David Regem suum: & stupefcent in Domino & in bonis ipsius, in novissimis diebus. NIHIL est ista prophetia manifestius: quia David Regis nomine significatus intelligitur Christus; qui factus est. sicut dicit Apostolus ex semine David secundum carnem. Et lib. 20. cap. 29. in Malachia 4. v. 5. Per hunc Heliam magnum mirabilemque Prophetam exposita sibi lege, ultimo tempore ante Judicium, Judæos in Christum verum, id est in Christum nostrum, esse credituros; celeberrimum est in sermonibus cordibusque fidelium. &c. Sic enim cor Patrum (Malach. v. 6.) convertetur ad filios, cum intelligentia Patrum perducetur ad intelligentiam filiorum: & cor filiorum ad Patres eorum, dum in id quod senserunt illi, consentient & isti.

S. Gregorius hom. 12. in Ezech. in fine mundi, Judæi ad fidem redeunt. &c. & alibi sæpe.

S. III.

De saturitate avium.

Sequitur
occisio-
nem
mandu-
catio:

1. **I**ndicavimus in Tractatu 28. v. 3. rectè per has aves intelligi Christianos. justæ fuerunt per Angelum convolare posito metu: præsertim aves Ecclesiasticæ, Sacerdotes & cæteri de Clero, quarum est maximè regio Cælum, & esca spiritualis: invitata ad patrum. De his dicitur v. 21. ET OM-

NES AVES SATURATÆ SUNT CARNIBUS EORUM.

Necessè autem fuit, ut occisio præcederet manducationem: & qualis illa, talis ista, id est, utraque spiritualis. Occidit eos gladio suo Christus: restat, ut per catechesin & per initiationem Baptismatis incorporerentur Eccle-

Utraq;
mirabi-
lis!

N 3 hæ;

fiæ; quod est manducari & trajici in Corpus Christi: estque Ecclesiasticorum & Cleri officium ac pastus velut avium Cœli. In hanc sententiam S. Augustinus in psalmum 30. conc. 2. Eos ait, quos Domino lucratur, quodammodo manducat Ecclesia. quid est, manducat? in corpus suum trajicit: quid quidem enim manducamus, in corpus nostrum trajicimus. Hoc agit Ecclesia per sanctos: esurit quos lucrari vult, & quos lucrata fuerit aliquo modo, manducat quodam modo. Fundat se more suo in Scriptura, & pergit: Cuius personam gerebat Petrus, quando ei de Cœlo submissus est discus plenus omnibus animalibus. Pæfigurabat Dominus Ecclesiam, quod omnes gentes erat transvolutura & in corpus suum conversura: & ait Petro, macta & manduca. O Ecclesia, hoc est Petre, quia super hanc petram edificabo Ecclesiam meam, macta & manduca: prius macta; & sic manduca. Sæpius alibi Augustinus allêgat, illud Petro præceptum de manducandis mactatis: id est, inquit in psalmum 3. occidendo in gentibus quod erant, & transmutando in id quod ipse esset. Et in psalmum 128. quia in Ecclesia corpus nemo intrat, nisi prius occisus: moritur quod fuit, ut sit quod non fuit.

Ecce habemus ex Augustino utrumque: & occisionem, quæ prior ac solo fit gladio Christi: & manducationem, quæ est Ecclesiæ & Cleri cooperatio. Quàm illuc promptus & avidus erit ad illud epulum Ecclesiasticum concursus avium: tam erit in illa frequentia Judæorum omnibus avibus sua plena saturitas; non sine plausu alarum & gratulatione.

O admirabilem Apocalypsin & in ea gladium Christi: manducationem avium: saturitatem manducantium & convertentium in se ut in membra Christi & in Corpus ejus Judæos spiritualiter occisos & reversos ad Christum!

2. Ad harum avium festum, & ad diffeminationem famæ per Ecclesiam universam potest spectare spatium temporis illud breve quod Daniel hîc Capite 12. v. 11. numerat de ablatione jugis sacrificii publici (eam enim omnes eo loco Patres intelligunt, quam Antichristus invexerat abominationem) duraturâ dies 1290. qui numerus computum dierum 1260. id est, persecutionis Antichristianæ & oppugnationis duorum Testium, de quibus Apoc. 11. v. 4. excedit diebus 30. Tum verò addit Daniel v. 12. *Beatus qui expectat, & pervenit usque ad dies mille trecentos triginta quinque*, id est, alium præterea sesquimensum dierum. Dicamus ergo quod Daniel usque ad famæ universalis profeminationem, & redintegrationem publicæ Liturgiæ requisierit mensem unum; hoc est 30. dies quibus Luna emetitur Zodiacum (his enim mensibus lunaribus assueverant Hebræi ad quos Daniel, & Græci ad quos Joannes.) tum verò adjecerit alium sesquimensum pro integrâ restitutione rerum Ecclesiasticarum; Beatus qui pervenit ad dies 1335.

Tunc enim poterunt prodire passim omnes procul latebris, ii qui effugerunt persecutionem; tunc congregari cætus Ecclesiastici: instaurari templa: restitui Patriarchatus Hierosolymæ;

Calculus dierum Danielis.

lymæ, & refflorere Antiochena, Alexandrina, cæteræque Ecclesiæ, & Sedi Apostolicæ subordinati. Felix qui ex illa persecutione salvam eousque viderit Ecclesiam ac dilatatam: illud iterum & cumulatissimè unum ovile: auctos duos parietes, qui in unum de diverso venientes (ait Augustin. in psal. 86.) sibi bimet connexi in una fide, unâ spe, unâ charitate!

Implebitur, S. Hieronymo interprete, id quod de Palæstina prædixit Ezechiel capite 36. v. 33. & seqq. *Hæc dicit Dominus Deus: In die qua mundavero vos ex omnibus inquinamentis vestris, & inhabitari fecero urbes, & instauravero ruinosas, & terra deserta fuerit exculta qua quondam erat desolata in oculis omnis viatoris, dicent: Terra illa inculta, facta est ut hortus voluptatis: & civitates deserta & destituta atque suffossa, munita sederunt. Et scient Gentes quæcumque derelicta fuerint in circuitu vestro, quia ego Dominus edificavi dissipata, plantavi que inculta; ego Dominus locutus sum & fecerim.* Hæc omnia Deus per Prophetam. in quæ verba hæc est paraphrasis S. Hieronymi in l. c. *Postquam autem mundaverit credentium ex Judæis populum ab iniquitatibus suis, & habitari fecerit urbes Ecclesiæ, & instauraverit ruinosas qua in Synagogis conciderant: & terra confessionis fuerit exculta caremonis DEI, qua quondam visa est desolata omnibus sanctis qui terrena conversationis opera prætereunt: Tunc omnes dicent: quomodo terra Judæa, qua quondam fuerat inculta, nunc habet similitudinem paradisi DEI (Ezech. v. 35, facta est ut hortus*

voluptatis: & civitates Judæa, qua deserta fuerant & destituta, & suâ incredulitate suffosse, nunc erecta & munita sunt in confessione & nomine Domini Salvatoris! ita ut omnis creatura cognoscat, & multitudines Angelorum qua terram ambiunt Israel, quod Dominus dissipatas edificaverit civitates, & incultas plantaverit regiones: & quod pollicitus fuerat per Prophetas, opere compleverit.

3. Neque plura nobis innotuerunt tunc gerenda in mundo: neque quam propè dies Judicii sit abfuturus, quantumvis vicinus. Nam pace S. Hieronymi; cui existimanda est occurrisse suspicio dubitabundo, quam deinde alii nonnulli sunt securi; nequaquam assentimur, post illos dies quos Daniel addidit cap. 12. v. 12. fore Judicii diem. Verba quæ Sancto Hieronymo exciderunt, sunt: *Beatus, inquit, (Daniel) qui inter seculo Antichristo dies supra numerum præfinitum, quadraginta quinque præstolatur: quibus est Dominus atque Salvator in sua Majestate venturus.* Et si pro S. Hieronymo dici potest: non aliud definitum quam superfore istos dies, & incertum reliquisse quid præterea superfuturum sit temporis. Sequimur S. Augustinum qui in psalmum 6. cum citasset illud Christi responsum, Act. 1. v. 7. non est vestrum nôsse tempora: & Matth. 24. v. 36. de die autem illa & hora nemo scit: & 1. Thess. 5. v. 4. tanquam furem venire diem Domini: *satis, inquit, apertè ostendit, neminem sibi oportere arrogare scientiam illius temporis computatione aliqua annorum.* Et cum addidisset; nescire Filium hunc diem: *quod utique ideò dicitur*

Adhuc
Judicii
tempus
incertum.

Etiam

Etum est, quia per Filium homines hoc non discunt: & mox: non quòd nesciat, sed quòd nescire faciat: concludit; Nos igitur, quòd nescire nos Dominus voluit, libenter nesciamus. Sanè ipse S. Hieronymus in Ose. 3. expressè: Quantum temporis resideat usque ad diem Judicii, nec Angeli noverunt, nec Filius: quòd ignorare se dicit quia nobis non expedit discere. Non ergo sibi ipsi contrarius est putandus in illa computatione Danielis. Rectissimè Augustinus in libro 18. de Civ. cap. 13. Omnium autem de hac re calculantium digitos resolvit, & quiescere jubet ille qui dixit, Non est vestrum nòsse tempora quæ Pater posuit in sua potestate.

Dicendum quòd adhuc vigeant & instructio multitudinis Catechume-

norum, & Evangelii per universum mundum explicatio plenissima. Quin etiam, quæ est instabilitas humana & diluvium oblivionis processu dierum revalescet corruptio morum in hominibus: & cum multiplicatione populorum, simul & zizaniorum cum bona semente, ac paleæ cum tritico, subrepet magnæ Christianorum parti incuria sui & susceptæ fidei quæ per charitatem operetur: adeò, ut mundo vitiis obruto repente dies illa & hora sint superventura tanquam laqueus, Luc. 21. v. 35. prout diximus in Tractatu 15. ante septimam Tubam, Capitis 11.

Definit hîc quinta Visio; producta usque ad Judicium, cujus tempus relinquatur incertum.

Inopi-
num:

Sicut in
diebus
Noë.

TRACTATUS XXXI.

IN CAPUT XX.

Hæc est Visio sexta in hac secunda Parte Apocalypseos. & est materia videndi tragica atque ordine postrema funestiarum: de Diabolo: ligatione ejus, solutione, seductione, usque in finem. Cujus Visionis ista est Summa: Draco diabolus, ille ab initio seductor mundi, postquam omnia incoluit infidelitate, ligatus est per annos mille, & clausus in abyfso. Dum interim animæ sanctæ Martyrum cæterorumque illo tempore mille annorum translatae sunt in statum Beatitudinis qui dicitur Resurrectio prima. Post mille verò istos annos solvitur & seducit orbem: & denique addicitur etiam ipse stagno ignis in consummatione mundi & Judicio.

VERBA